Κ. Χρῆστον Παπασταύρου Βουλευτοῦ
Πειραιῶς 27 Ἀθῆναι

ΠΑΝΗΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣῌ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. Ἀριθμὸς Φύλλου 376|110 | ΠΕΜΠΤΗ 30 Ἰανουαρίου 1958 | ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ | ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν Δρ. 300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν. » 200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία » 50
» » ἑξάμ. » 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια 12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν Δρ 1.5
Κοινωνικὰ . . . . . » 15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία : Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην Ἡγουμενίτσαν

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΖΕΡΒΑ

Η ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

Τὴν 19ην Ἰανουαρίου ἔγιναν στὴν ἐκκλησία τῆς πόλεώς μας δύο μνημόσυνα : τῆς μητρὸς τοῦ κ. Δήμου Πιτούλη, Γεωργίας Χρ. Πιτούλη καὶ τοῦ Ναπολέοντος Ζέρβα. Τὰ δύο ἀνηγγέλθησαν διὰ τοιχοκολληθέντων ἀγγελτηρίων, ὡς «ἀρχιερατικὰ» μνημόσυνα. Ἐχοροστάτησεν ὁ νέος μας Μητροπολίτης κ. Τίτος.

Ὁ Σεβασμιώτατος μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὡμίλησε πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα, ἐξηγήσας τὴν περικοπὴν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας. Ἠσχολήθη μὲ τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς συνανθρώπους των, οἱ ὁποῖοι ποτέ, λόγῳ τῆς ἀπληστίας των, δὲν λέγουν «Δόξα σοι ὁ Θεός» καὶ σπανίως ἀναγνωρίζουν τὴν εὐεργεσίαν. Καὶ ἀνέφερε διαφόρους περιπτώσεις ἀχαριστίας.

Ἀλλ' ἐπισφράγισιν τῆς ἀχαριστίας ἀποτελεῖ ἡ στάσις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ζέρβα κατὰ τὸ μνημόσυνόν του, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη μετὰ πολλὰς ταλαντεύσεις. Διότι ἕνα μνημόσυνον, μᾶς εἶπεν ἡγετικὸν στέλεχος τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ἀπαιτεῖ ἔξοδα καὶ χρήματα δὲν ὑπῆρχον ! Δὲν ἀνευρίσκοντο χρήματα, λοιπόν, διὰ νὰ γίνῃ ἕνα ἀξιοπρεπὲς καὶ ἀντάξιον πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου πατριώτου, μνημόσυνον ἀρχιερατικόν ; Καὶ ὅμως, χάρις εἰς τὸν Ζέρβαν, πολλοὶ πρώην ἐργάτες καὶ ξυπόλυτοι ἔγιναν Κροῖσοι καὶ κοιμοῦνται ἐπάνω στὶς λίρες, ποὺ δὲν εἶχαν ὀνειρευθῆ ποτέ. Δὲν εὑρέθησαν μεταξὺ αὐτῶν 50 ἄνθρωποι γιὰ νὰ κάμουν ἕνα μνημόσυνον σεμνὸν καὶ ἐπιβλητικόν, διαθέτοντες ὁ καθεὶς 100 μόνον δραχμές ; Ὄχι βεβαίως.

Ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας ποὺ ὁ ταλαντοῦχος κ. Πιτούλης ἔκαμε «ἀρχιερατικὸν» μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μάννας του καὶ ἔκαμον καὶ αὐτοὶ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατηγοῦ Ν. Ζέρβα, τὸ ὁποῖον ἐξήγγειλαν ὡς «ἀρχιερατικὸν», ἐνῷ τὸν Ἀρχιερέα εἶχε καλέσει νὰ χοροστατήσῃ ὁ κ. Πιτούλης, ἰδίαις του βέβαια δαπάναις.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ μνημοσύνου τοῦ Ζέρβα ἐγένετο κάκιστα. Ἀνηγγέλθη μόνον διὰ μιᾶς ἐφημερίδος. Ἠγνοήθη ἡ ἄλλη. Προσκλήσεις ἀπεστάλησαν πρὸς ὡρισμένα πρόσωπα μόνον τὴν παραμονὴν τοῦ μνημοσύνου. Τὸ πολὺ κοινὸν δὲν ἔλαβε γνῶσιν. Κανὲν αὐτοκίνητον λεωφορεῖον δὲν ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ διάφορα χωριὰ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συμμετάσχουν τοῦ μνημοσύνου. Αὐτὸ ἐπομένως ὀφείλεται εἴτε εἰς τὴν ἀχαριστίαν τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ζέρβα, εἴτε εἰς τὴν ἐλλιπῆ Ὀργάνωσιν τοῦ μνημοσύνου.

Ἡ ἐκκλησία ἐν τούτοις ἦτο κατάμεστος κόσμου. Ἀλλ' οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ζέρβα, οἱ ἀγωνισταὶ Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως τῶν πέριξ χωρίων, ἀπουσίαζον. Οἱ παρευρεθέντες ἐμετρῶντο εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρός. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἴπῃ ἐὰν οἱ συγκεντρωθέντες εὑρέθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ Ζέρβα ἢ τῆς μητρὸς Πιτούλη.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐκκλησίας ἐτοποθετήθη τράπεζα καὶ ἐπ' αὐτῆς τὰ κόλλυβα τοῦ Ζέρβα ἐτοποθετήθησαν, ὡς κόλλυβα ἐσχάτου πολίτου, παρὰ τὴν Ὡραίαν Πύλην. Προεκλήθη ὡς ἐκ τούτου δυσφορία μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαζομένων. Καὶ σχόλια δυσμενῆ ἠκούσθησαν ἐντὸς τοῦ ναοῦ παρὰ διαφόρων. Ἡ εὐθύνη ἐπερρίφθη κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ὑπευθύνου διὰ τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἥρωος Στρατηγοῦ. Ὁ χοροστατῶν Δεσπότης ἀνέπεμψε τὰς εὐχάς του ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ναπολέοντος. Ἐμνημονεύετο πρώτη ἡ μάνα τοῦ κ. Πιτούλη καὶ δεύτερος ὁ Ἐθνικὸς ἥρως. Ἔγινε ταύτης πρῶτα τὸ μνημόσυνον. Διενεμήθησαν καὶ κηριά. Ἔφυγαν οἱ Πιτουλαῖοι καὶ οἱ συγγενεῖς των. Ἐπηκολούθησε τὸ μνημόσυνον τοῦ Ζέρβα. Ἡ αὐτὴ ἀκολουθία. Κηριὰ δὲν διενεμήθησαν. Φτωχικὰ διὰ τὸν Ζέρβαν τὰ πράγματα. Δὲν ὑπῆρχον χρήματα. Οἱ, χάρις εἰς τοῦτον, πλουτίσαντες καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες, δὲν ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ διαθέσωσι τὰ μέσα τῆς τελέσεως ἑνὸς ἀξιοπρεποῦς μνημοσύνου. Καὶ ἐπελέγη ἡ ἡμέρα τοῦ μνημοσύνου τῆς χήρας Χρ. Πιτούλη, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ γυμνότης τῆς τελετῆς. Καὶ ἀπουσίασαν ταύτης ὅλοι σχεδὸν οἱ λεγόμενοι ὀπαδοί του. Αὐτὴ εἶναι ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀχαριστίας περὶ ἧς ὡμίλησεν ὁ Δεσπότης.

Παρέμεινεν ἐν τούτοις εἰς τὴν ἐκκλάσιαν πολὺς λαός. Καὶ περισσότεροι Δημοκρατικοὶ πολῖται. Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς διαρκοῦντος τοῦ μνημοσύνου ἤρχισε νὰ διαρρέῃ πρὸς τὴν ἔξοδον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπιμνημοσύνου λόγου. Ἦτο σχοινοτενὴς ὁ λόγος: Τὸ περιεχόμενόν του προφανῶς κούρασε τὸν κόσμον. οὐδὲ συνεκίνησε τὰ πλήθη, Διότι ἦτο μᾶλλον ἀπολογητικὴ ὁμιλία προσωπικὴ καὶ ἐλάχιστα ἀντεπεκρίνετο πρὸς τὴν συμβολὴν τοῦ ἥρωος Στρατηγοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως., διὰ τὴν μνήμην τοῦ ὁποίου ἐτελεῖτο τὸ μνημόσυνον. Τὸ θέμα αὐτὸ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον. Γενικὴ πάντως ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ ὀργανώσαντες τὸ μνημόσυνον τοῦτο ἠσέβησαν πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ τὴν μνήμην ἑνὸς ἥρωος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ τόπος μας πολλὰ ὀφείλουν.

Ι. Κ. Ο.

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Ἡ Μητρόπολις Παραμυθιᾶς δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς Παραμυθιώτας, ἀλλ' εἰς ὅλην τὴν Θεσπρωτίαν. Γι' αὐτὸ φέρει τὸν τίτλο «Παραμυθιᾶς—Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου».

Ἐδρεύει εἰς Παραμυθιᾶ καὶ ὀρθῶς ἐδρεύει. Ἡ Παραμυθιᾶ, λόγῳ τῆς ἐκεῖ ἕδρας τῆς Μητροπόλεως, ἀπετέλει τὸ ἐθνικὸν κέντρον ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ ὁ ὑπόλοιπος λαὸς τῆς Θρεσπρωτίας προσβλέπει πρὸς τὴν Παραμυθιᾶ μετὰ συμπαθείας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ παροραθῇ ἀπὸ τοὺς Παραμυθιῶτες κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου. Κατὰ ταύτην ἡ ἐκκλησία κτεκλύσθη ἀπὸ Παραμυθιῶτες. Παιδιὰ τῶν σχολείων εἶχον καταλάβη τὰ στασίδια.

Οἱ φιλοξενούμενοι δὲν ἔτυχον ὄχι ἰδιαιτέρας περιποιήσεως, ἀλλὰ θὰ παρέμενον δὲν εἶχεν ἐπέμβη ὁ ἀναρμόδιος πρὸς τοῦτο ἀνθ)στὴς τῆς χωροφυλακῆς κ. Βλάσης. Ἡ ἀταξία αὐτὴ βαρύνει τοὺς ὀργανωτὰς τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Μητροπολίτου μας. Ἐσημειώθησαν καὶ ἄλλαι ἀνωμαλίαι κατὰ τὸ γεῦμα, αἱ ὁποῖαι, διὰ λόγους φιλοφροσύνης καὶ ἄλλους εἰδικοὺς τοιούτους ἔπρεπε ν' ἀποφευχθοῦν. Σημειοῦμεν τὰς παρατηρήσεις ταύτας διὰ ν' ἀποφεύγωνται εἰς τὸ μέλλον παρόμοιαι παρατυπίαι, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν ἀδικαιολογήτους ψυχρότητας καὶ δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸν σκοπὸν τῆς συσφίξεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ἀποτελουσῶν τὸν Νομόν μας.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Γ. ΣΥΝ)ΣΜΩΝ ΠΕΖΩΝ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΙΚΟΚΥΡΩΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ πληροφορηθοῦν οἱ ἀναγνῶσται τῆς ἐφημερίδος μας παραγωγοί, ποιὸ εἶναι αὐτὸ τὸ ἔργο ποὺ ἐπέτυχε ἡ Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν Πεζῶν, κάτω ἀπὸ τὴν ἄγρυπνη παρακολούθησι καὶ μέχρις αὐτοθυσίας καθοδήγησι τοῦ διευθυντοῦ της Καλεμακαιράκη, παρ' ὅλες τὶς ἀντιδράσεις τῶν τρίτων καὶ τὶς ζημιὲς τῆς ξενικῆς κατοχῆς.

1) ΤΕΣΣΑΡΑ συγχρονισμένα ἐλαιουργικὰ συγκροτήματα, σὲ πέντε διάφορα χωριά, μὲ τέλειες οἰκοδομές, ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὸν σκοπό τους.

2) Πρότυπες δεξαμενὲς λαδιοῦ, χωρητικότητος 200 τόννων.

4) Ἕνα τελευταῖου συστήματος πυρηνελαιουργεῖο, ποὺ ἐπεξεργάζεται 1.500.000 ὀκάδες φρέσκο πυρῆνα, ὅση εἶναι ἡ παραγωγὴ τῆς Ἑνώσεως τὸν χρόνο καὶ παράγει πυρηνέλαιο πέντε βαθμῶν.

4) Οἰνοποιεῖα χωρητικότητος 1.500 τόννων κρασιοῦ μὲ προσεχῆ ἐπέκτασι γιὰ ἄλλους 1.000 τόννους, ποὺ ἐκτελοῦνται τώρα.

5) Πρότυπες ἀποθῆκες, ὅπου γίνεται ἡ ἐπεξεργασία καὶ συσκευασία 3.500 ἕως 4.000 τόννων νωπῶν σταφυλῶν, ποὺ ἐξάγονται καὶ πωλοῦνται στὶς Σκανδιναυϊκὲς χῶρες, τὴν Γερμανία, τὴν Σαουδικὴ Ἀραβία, ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν, χωρὶς τὴν μεσολάβησιν τρίτων, μεσαζόντων.

6) Πριονιστήριο καὶ ξυλουργεῖο, ὅπου κόβονται ἑκατοντάδες κορμῶν δένδρων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΧΡΕΙΑΖΟΜΕΘΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΚΛΑΔΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐφέτος ποὺ ἔγινε καὶ ἐσοδιὰ λαδιοῦ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐπακολουθήσουν ἐλαιοκλαδεύατα, διὰ νὰ προπαρασκευασθοῦν ἡ ἐλές μας γιὰ τὴν νέα ἐσοδεία τοῦ 1960.

Χρειάζονται νὰ λειτουργήσουν τὰ συνεργεῖα τῶν Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν. ἐπικοινωνήσαντες μὲ τὸν ἀρμόδιον ἐπὶ τῶν Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν ὑπάλληλον, ὡς ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ ἐλαιοκλαδεύματα, ἐλάβομεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συγκροτηθοῦν συνεργεῖα ἐλαιοκλαδευμάτων εἰς Καστρί—Ἅγιον Βασίλειον καὶ περιοχὴν Μαργαριτίου, διότι ὁ μὲν γεωπόνος Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν Καστρίου κ.Περδικάρης, μετετέθη εἰς Κέρκυραν, ὁ δὲ ἕτερος τοῦ Μαργαριτίου «ἀπεντάχθη δηλαδὴ μετεπήδησεν εἰς ἄλλον κλάδον.

Καὶ ἐρωτῶμεν τὸ ἁρμόδιον ἐν προκειμένῳ ὑπουργεῖον Γεωργίας: Τί φταῖμε ἡμεῖς οἱ ἐλαιοκτηματίαι ποὺ μετετέθη ρουσφετολογικῶς εἰς Κέρκυραν ὁ γεωπόνος μας, πρὶν κλείση χρόνον ἀφ' ἧς ἔγινε ὑπάλληλος; Τί φταίει ἡ περιφέρεια Μαργαριτίου ἂν ὁ ἐκεῖ γεωπόνος μετεπήδησεν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν; Τὰς κενωθείσας θέσεις των δὲν ἔπρεπε ν' ἀναπληρώσῃ ἀμέσως τὸ ὑπουργεῖον; Πρέπει ἡμεῖς οἱ κτηματίαι νὰ πληρώσωμε τὰ σπασμένα; Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην νὰ γίνουν ἐλαιοκλαδεύματα. Εἰδικοὺς ἰδιώτας κλαδευτὰς δὲν εὑρίσκομεν. Τί θὰ γίνῃ κ. Ὑπουργέ τῆς Γεωργίας; Κάτι πρέπει νὰ γίνῃ. Καὶ τὸ συντομώτερον. Διότι ὁ καιρὸς ἐπείγει.

ΣΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ

ΓΚΑΝΤΕ

Στὶς 30 Γενάρη τοῦ 1948 τὴν ὥρα ποὺ ὁ Γκάντι ἔσερνε τὸ κοκκαλιάρικο σῶμα του στὸ συνηθισμένο τόπο τῆς προσευχῆς του, μιὰ δολοφονικὴ σφαῖρα τάραξε τὴ Βουδδιστικὴ γαλήνη τῆς ἡρωϊκῆς ψυχῆς του.

Ὅσο αἷμα τοῦ εἶχε μείνει ἀπ' τὶς μύριες στερήσεις κι' ἀπ' τοὺς κοπιαστικοὺς ἀγῶνες τῆς ζωῆς του, γιὰ τὴ λευτεριὰ τῶν συμπατριωτῶν του, τ' ἄδειασε τώρα μπροστὰ στοὺς τυραγνισμένους δούλους συμπατριῶτες του γιὰ νὰ μεταλάβουν καὶ νὰ ξανανοιώσουν ἐκεῖνοι. Ὁ Μαχάτμα, ὁ Μεγάλος Γκάντι, πέθανε στὶς 30-1-48 χωρὶς νὰ πάρη τίποτε μαζί του. Ὅλο του τὸ εἶναι ἀναλώθηκε πάνω στὸ ὁλοδικό του κομμάτι τῆς Ἀσίας γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι ἑνὸς καθήκοντος.

Πλούσιος κι' ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια, σπούδασε στὴν Ἀγγλία καὶ πῆρε ἕνα χαρτὶ — τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου. Στὴν ἀρχὴ τὸ χρησιμοποίησε γιὰ λίγο. Τὸ δίπλωμά του καὶ ἡ ψυχικὴ δομή του ὅμως ἦταν πράγματα ἀλληλοσυγκρουόμενα. Τὰ παράτησε...

...Τοὺς Ἐγγλέζους τοὺς εἶχε ζήσει στὴν πατρίδα τους καὶ δὲν τοὺς χώνεψε. Γυρνῶντας στὴ δική του πατρίδα, τοὺς συχάθηκε! Τώρα, μακρυὰ ἀπ' τὴ χώρα τους καὶ μέσα στὴ δική του, τοὺς καταλάβαινε πάνω στὸ σβέρκο του. Οἱ μέρες αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδερφιῶν του γίνονταν ὅλο καὶ πιὸ ἀγκάθινες.

Δίνει τὸν «ὅρκο τῆς Φτώχειας» καὶ παίρνει τὴν ἀπόφασι νὰ ξεσηκώση ὅλους τοὺς πεινασμένους τοῦ τόπου ἐνάντια στοὺς κατακτητές, ποὺ μὲ τόση λύσσα τοὺς ροφοῦσαν τὸ λίγο αἷμα.

Οἱ σφαγὲς τῶν Ἰνδῶν προκαλέσανε ἀναστάτωσι στὴν ἀγαθὴ ψυχή του κι' ἕνας πόνος βαρὺς πλάκωσε τὴν καρδιὰ τοῦ Μαχάτμα... Γιὰ λίγο κλονίστηκε. Ἀλλὰ «...ὁ καθένας ἂς κάνη τὴν κρεμάλα συνηθισμένη ὑπόθεσι τῆς ζωῆς του. Μονάχα οἱ ἥρωες, ποὺ δὲν τοὺς τρομάζουνε οἱ κρεμάλες καὶ οἱ σκοτωμοὶ οἰκοδομοῦνε τὴ λευτεριά τους. Οἱ ἥρωες μὲ τὴ χαρὰ κάνε πάντοτε. Αὐτοὶ νικᾶνε λύβδινη καρδιά. Αὐτοὶ νικοῦν καὶ πεθαμένοι...». Γι' ἀντίποινα δὲν εἶπε ποτὲ τίποτε!

Ἡ Βουδδιστικὴ ἠθική του δὲ τοῦ τὸ ἐπέτρεπε.

Δὲν ἦταν Μεγάλος;

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΘΗ

Ἡ ἀγωγὴ τοῦ πολίτου

Πέρασαν δυὸ περίπου χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἕνας ἐκπαιδευτικὸς ἔκαμε ἀπολογισμὸ τῆς ἔσω καὶ ἐξωσχολικῆς δράσεώς του. Παρουσίασε τὸν τόπον ὡς εὑρισκόμενον εἰς χαμηλὸν πνευματικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἐπίπεδον καὶ ἔχοντα ἀνάγκην ἠθικῆς, πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως. Τὰ γραφόμενά του ἄλλους ἐξένισαν καὶ διεμαρτυρήθησαν. Ἐθεωρήθησαν ὡς ὕβρεις κατὰ τοῦ λαοῦ. Εἰς ἄλλους δὲν ἔκαμαν ἐντύπωσι. Καὶ σὰν τὰ εἶπε; Μήπως εἶπε ψέμματα; Δὲν εἶναι καλύτερα νὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια γιὰ νὰ ἐπιδιώξουμε νὰ διορθώσουμε τὰ σφάλματα καὶ ἐλλείψεις; Ἔλεγαν οἱ ἄλλοι.

Τελευταῖα σαματᾶς μεγάλος ἔγινε ἀπὸ τὸν Τύπο καὶ τὸν πολιτικὸ κόσμο γύρω ἀπὸ τὰ ὅσα εἶπε ὁ Ἀναξ σὲ μιὰ τελετὴ στὴ Θεσ)νίκη γιὰ τὴν ἀγωγὴ τοῦ Πολίτου. Ἐχαρακτηρίσθησαν τὰ εἰπωθέντα ὡς ὕβρεις γιὰ τὸν ἑλληνικὸ λαό. Καὶ ξιφήρεις ἐπετέθησαν κατὰ τῆς κυβερνήσεως, γιατὶ αὐτὴ φέρει τὶς εὐθῦνες γιὰ τὶς πράξεις τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος.

Βλέπουμε ὅλοι μας καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλους αὐτοὶ ποὺ μᾶς κυβερνοῦν ἐναλλάξ, πὼς δὲν πᾶμε καθόλου καλά. Καὶ νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς. Γιὰ τὴν ἀλλαγὴ αὐτὴ χρειάζεται ἡ ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ διαπαιδαγώγησις τοῦ λαοῦ. Χρειάζεται ἡ ἀγωγὴ τοῦ πολίτου, χρήσιμη καὶ ἀναγκαία γιὰ τὴν πρόοδο καὶ εὐημερία ἑνὸς λαοῦ καὶ τῶν ἀτόμων. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες λικνιζόμεθα μέσα στὴ φωτιά. Μεγαλώνουμε στὴν φωτιά. Μπαίνουμε στὸν δημόσιο βίο μ' ἔμβλημα τὸ ψέμμα καὶ τὴν μπαγαμποντιά.. Κλεινόμασθε στοὺς ἑαυτούς μας. Στὸ ἄτομό μας. Στὸ συμφέρον μας. Καὶ προσπαθοῦμε νὰ διαπαιδαγωγήσουμε τὸν λαὸ σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντά μας, τὰ ὁποῖα καὶ ἐξυπηρετοῦνται μόνον ὅταν ὁ λαὸς στέκει χαμηλὰ καὶ νἄχη πάντοτε μεσάνυχτα. Γι' αὐτὸ οἱ ἀλήθειες ποὺ λέγονται πότε ἀπὸ τὸν θασιλιᾶ, πότε ἀπὸ ἕναν τίμιο καὶ εὐσυνείδητο πολιτικό, δημοσιολόγο ἢ κοινωνιολόγο, μᾶς ξενίζουν. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλους τὸν πολιτικό μας κόσμο. Ξέρει ὁ πολιτικὸς κόσμος ποιὸ εἶναι τὸ ψεῦδος, μὲ τὸ ὁποῖον ἀσχοσωστό. Τὸ πολιτικὸ ὅμως λήθηκε ὁ Μὰξ-Νορντάου, στὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ τὴν σημαία. Ὄχι τοῦ ἑνός, ἀλλ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Νὰ διαπαιδαγωγηθῇ ὁ πολίτης; Αὐτὸ σημαίνει θάνατο γιὰ τὸν πολιτικὸ κόσμο. Ἀπὸ τὸν καταποντισμὸ δὲν θὰ σώζωνταν οὔτε τὸ 10ο)ο.

Ὁ πολιτικὸς γιὰ νὰ ἐπιπλεύση θέλει σκότος, ἀμάθεια. Στηρίζεται στὸ ψεῦδος. Καὶ τὸ ψεῦδος μόνον ἡ ἀμάθεια, ἡ ἔλλειψις ἀγωγῆς, τὸ σκότος τὸ πνευματικὸ τὸ κάνει ἀνεκτό. Μόνον σ' αὐτὰ στηρίζεται ὁ κάθε πολιτικὸς γιὰ νὰ γίνῃ βουλευτής, ὑπουργός, πρωθυπουργός. Σὰν θέλη νὰ γίνῃ κήρυκας νέων ἰδεῶν γιὰ τὸ ξύπνημα τοῦ λαοῦ καὶ νὰ θέλη νὰ ἀ-

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΝ

Ξεκινήσαμε γιὰ τὶς Φιλιάτες. Περάσαμε σ' ἕνα χωριὸ γεμᾶτο ἐλαιῶνες καὶ σπαρτά. «Πλούσιο φαίνεται τὸ χωριὸ αὐτό. Ποιοὶ μένουν;» Ἐρωτᾶ ὁ ἀπεσταλμένος. Ἀπαντῶμεν: «Ναί πλούσιο φαίνεται. Ζοῦσαν πρῶτα 150 οἰκογένειες μουσουλμανικὲς καὶ ὅλοι ἦσαν ἀμάδες. Τώρα τὸ ἔχουν καταλάβει 80-100 οἰκογένειες ἀπὸ τὰ ὀρεινὰ τῆς Παραμυθιᾶς ποὺ ἐγκαθίστανται μονίμως στὸ χωριὸ αὐτό. Τὸ κατέλαβον τὸ χωριὸ μὲ τὴν «πάλα». Αὐθαιρέτως ὅπως λέγει ὁ Νόμος. Καὶ ἡ αὐθαιρεσία τους νομιμοποιήθηκε καὶ ἔγιναν ἄποικοι. Καὶ ὡς τοιοῦτοι ἐμοίρασαν μεταξύ των ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ Μ. χωριοῦ. Ἐζήτησαν μερικὰ ἀπὸ τὰ γύρω χωριὰ κλῆρον καὶ τοὺς ἀπέκλεισαν, γιατὶ δὲν περίσσευε. Οἱ ἐπιδρομεῖς αὐτοὶ ἐπῆραν ὁ καθένας τους κλῆρο 50 ἐλαιόδενδρα καὶ 30 στρέμματα χωράφια».

«Καλά, εἶπε ὁ ἀπεσταλμένος, καὶ οἱ ἐντόπιοι, τῶν γύρω ἐδῶ χωριῶν, ποὺ ἀποκλείσθησαν, πῶς θὰ ζήσουν;» «Θὰ μαζεύουν τὶς ἐλπὲς τῶν νέων ἀγάδων καί... λαψάνες στὰ χωράφια των». Κατσούφιασε ὁ ἀπεσταλμένος.

Φθάσαμε στὸν ἀνήφορο Φιλιατῶν. Βρήκαμε τρεῖς νέους ξαπλωμένους στὸν ἥλιο! Τοὺς ἐρώτησε: «Τὶ κάνετε σεῖς ἐδῶ; Γιατὶ δὲν δουλεύετε;». Ἀπήντησαν: «Λιαζόμαστε γιὰ νὰ λησμονήσουμε τὴν πεῖνα. Μᾶς ρωτᾶς γιατὶ δὲν δουλεύουμε. Ποῦ νὰ δουλέψουμε; Δὲν βρίσκουμε μεροκάματο!». «Νὰ δουλέψετε τὰ κτήματά σας καὶ νὰ μὴ κάθεσθε σὰν τεμπέληδες, εἶπε ὁ ἀπεσταλμένος. Ἀπήντησαν: «εἶσαι στὰ σωστά σου ἀφεντικό; Ἂν εἴχαμε δικά μας κτήματα θὰ καθόμαστε στὴ λιακάδα; Εἴμεθα τελείως πτωχοὶ καὶ ἀκτήμονες» Τοὺς εἶπε: «Νὰ δουλέψετε τὸν κλῆρο ποὺ πήρατε ἀπὸ τὴν Μ. περιουσία». Ἀπήντησαν: «Κλῆρο δὲν μᾶς ἔδωσαν γιατὶ δὲν μπορέσαμε νὰ πάρουμε πιστοποιητικὸν πῶς δὲν εἴμεθα ἐπικίνδυνοι στὸ Κράτος». «Πῶς συμβαίνει αὐτό;» ἐρωτᾶ ὁ ἀπεσταλμένος. Τοῦ ἐξηγήσαμε τὶ λέγει ὁ Νόμος. Ἀπόρεσε καὶ εἶπε: «Ἐὰν εἶναι αὐτοὶ ἐπικίνδυνοι στὴν ἐθνικὴ ἀσφάλεια δίχως ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι, δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνοι ἂν τοὺς δώσουμε τὰ μέσα νὰ συντηρηθοῦν; Χωρὶς περιουσία, ἐπιτρέπεται νὰ ζοῦν στὴν ἀπηγορευμένη ζώνη; Ἐὰν πάρουν περιουσία θὰ εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνοι; Τὶ εἴδους κοινωνικὴ πολιτικὴ εἶναι αὐτή; Τὸ Κράτος παρεφρόνησε;». Αὐτὰ τἄλεγε ἀγανακτισμένος! Τοῦ εἴπαμε: Δὲν παρεφρόνησε τὸ Κράτος. Ἁπλῶς ἡ νοοτροπία του εἶναι νοοτροπία παράφρονος. Καὶ ὅταν γυρίσης στὴν Ἀθήνα νὰ τὰ

νοίξη καινούργιους δρόμους θὰ δεχθῆ τὶς σφαῖρες τῶν δολοφόνων, ὅπως ὁ Βενιζέλος καὶ ὁ Καποδίστριας ἢ θὰ ἐξοστρακισθῆ ὅπως ὁ δίκαιος Ἀριστείδης ἢ θὰ τεθῆ εἰς τὸ περιθώριον. Ἔχει, λοιπόν, ἀνάγκην ἀγωγῆς ὁ λαός. Ὀρθῶς τὸ εἶπεν ὁ Βασιλιᾶς. Ἀλλ' ἡ ἀγωγὴ καὶ τὸ ξύπνημα τοῦ λαοῦ δὲν συμφέρει στὸν πολιτικὸ κόσμο, τὸν συμφέρει τὸ ψεῦδος. Καὶ γι' αὐτὸ διαμαρτυρήθηκε ἔντονα.

Γ. Κ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Σωκράτης Φωτ. Μπέμπης δικηγόρος καὶ ἡ δὶς Βασιλεία Β. Δούκα ἀπόφοιτος τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων ἠρραβωνίσθησαν ἐν Κερκύρα. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

—Ὁ κ. Ἀπόστολος Κοσκινᾶς ἔμπορος ἐκ Κερκύρας καὶ ἡ δὶς Εὐφροσύνη Χρ. Τσώνη ἐξ Ἡγουμενίτσης ἠραβωνίσθησαν. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ὁ κ. Κων)τῖνος Ἀντ. Ἀρβανίτης, δημοδιδάσκαλος, ἐκ Παραμυθιᾶς, ἠραρβωνίσθη μέ τὴν δημ)σαν Μαρίαν Ἐξαρχοπούλου.

—Ὁ κ. Νικ. Τουλούπης Γραμματεὺς Δήμου Παραμυθιᾶς, ἠραβωνίσθη μέ τὴν δα Νίτσαν Μαρέττη.

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας ἀπεθύνομεν συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ κ. Ἄγγελος Ἀργυρόπουλος, Νομαρχιακὸς ὑπάλληλος καὶ ἡ δὶς Ἀγλαΐα Γεωργ. Τρουμπάτα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Αἴγιον. Εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Ὁ ἱερεὺς Κων)τῖνος Βάγιας ἐκ Κωστάνης ὑπάνδρευσε τὴν κόρην του Ξανθούλαν μὲ τὸν συγχωριανὸν μου κ. Προκόπιον Μπέλον. Τοὺς εὔχομαι βίον ἀνθόσπαρτον.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἁγίῳ Βλασίῳ ἡ Πρεσβυτέρα τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Παπαγιώργη Οἰκονομίδου, εἰς ἡλικίαν 85 ἐτῶν. Εἰς τοὺς οἰκείους της διαβιβάζομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὁ Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς κ. Σωκράτης Φ. Μπέμπης ἀνεψιὸς τοῦ τέως Γερουσιαστοῦ κ. Μπέμπη, δοὺς ἐξετάσεις διὰ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου, ἐπέτυχε πρῶτος μεταξὺ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων. Ὁ κ. Μπέμπης θὰ ἐγκατασταθῆ μονίμως ἐνταῦθα διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ Δικηγορικοῦ του ἐπαγγέλματος. Τοῦ ἀπευθύνομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα πλήρη εὐδοκίμησιν εἰς τὸ στάδιόν του.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΛΛΙΑΣ

πῆς στὸν κ. Καραμανλῆ, γιὰ τὶ ἐμᾶς ποὺ τὰ λέμε, δὲν μᾶς πιστεύει».

Περπατῶντας φθάσαμε στὴν Κογκέλα Φιλιατῶν. Καθήσαμε στὸ καφενεῖο τῆς χήρας Πασχάλη γιὰ καφέ. «Ἐδῶ, τοῦ εἴπαμε, θὰ δῆτε τὰ πιὸ παράδοξα πράγματα! Ἂς κάτσουμε λίγο καὶ θὰ δῆτε τὴν παρέλασι τῶν... ὑποζυγίων! Καὶ θὰ καταλάβης τὴν φτώχεια ποὺ μαστίζει τὸν τόπο μας».

Δὲν προλάβαμε νὰ τελειώσουμε καὶ νάτη ἡ χήρα Ζμπήτα ἀπὸ τὸ Γηρομέρι. Τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι ἡ φτώχεια της. Μᾶς ρώτησε «γιατὶ στὰ χάλια αὐτὰ αὐτὴ ἡ γυναικούλα». Τοῦ εἴπαμε: «Εἶναι πάμπτωχη. Ἔχει ἕνα ἀνάπηρο κορίτσι. Τὸν ἄνδρα της τὸν σκότωσαν οἱ Γερμανοί. Ἐζήτησε κλῆρο στὴν Λιόπεσι καὶ ἀπερρίφθη ἡ αἴτησίς της, γιατὶ δὲν ἐνέπιπτε στὸν Νόμο. Ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐγκάτοικος, περίοικος ἢ ἔποικος γιὰ νὰ πάρη. Στὴν Λιόπεσι δὲν μποροῦσε νὰ πάρη γιατὶ δὲν εἶχε τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς ὅπως ὁρίζει ὁ Νόμος. Καὶ ποῖοι τὰς εἶχον; Μᾶς ρώτησε. «Τὰς εἶχον, ἀπαντῶμεν, οἱ Βλάχοι καὶ ἄλλοι κτηνοτρόφοι ἐκ πάσης γωνίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας ἀκόμη. Καὶ αὐτοὶ ἔχαψαν ὅλη τὴν μουσουλμανικὴ περιουσία τῆς Λιόπεσης σχεδόν. Ἔτσι ὁρίζει ὁ Νόμος! Κατσούφιασε. Ἐπεχείρησε νὰ μᾶς ρωτήση κι' ἄλλα ἀκόμη, ἀλλὰ τὸν σταματήσαμε. Γιατὶ δὲν εἴχαμε καιρὸ νὰ μᾶς μηνύση πάλιν ὁ κ. Νομάρχης.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

ΤΟ ΦΕΡΡΥ - ΜΠΩΤ

Κατὰ πληροφορίας, θεωρουμένας ἀκριβεῖς, ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ἦχθη εἰς τὴν ἀπόφασι τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ λιμένος διὰ τὴν σύνδεσιν διὰ Φέρρυ—Μπὼτ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας. Πρὸς τοῦτο διετέθη σημαντικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ξενοδοχείου ἐν Ἡγουμενίτση, ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων ἐξυπηρετούντων τὸν τουριστικὸν σκοπὸν καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Ἡγουμενίτσης — Ἰωαννίνων.

Ζήτημα ἐδημιουργήθη περὶ τοῦ μέρους τῆς παραγίας μας, ὅπου πρέπει νὰ γίνουν τὰ ἔργα προγιαλώσεως τοῦ Φέρρυ—Μπώτ. Πρὸς τοῦτο ἀφίχθησαν ἐνταῦθα ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων Ἠπείρου καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ τουρισμοῦ διὰ τὴν ἐπιτόπιον μελέτην. Συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς τὴν Νομαρχίαν, καθ' ἣν συζητηθέντος ἐν πλάτει τοῦ θέματος ἀπεφασίσθη ἡ μελέτη τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης εἰς τὰς κατ' ἀρχὴν προκριθείσας δύο θέσεις ἡ μία παρὰ τὴν ἀποβάθραν τοῦ λιμένος καὶ ἡ ἑτέρα ὀλίγον τι μακρύτερον τοῦ ξενοδοχείου τὸ «Ἀκταῖον». Ὑπὲρ τῆς προτιμήσεως τοῦ περὶ τὴν ἀποβάθραν χώρου ἐτάχθη ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία δι' ἐπισήμου ἀποφάσεώς της αἰτιολογεῖ τὴν προτίμησιν τοῦ περὶ τὴν ἀποβάθραν χώρου, ὡς πλέον συμφέρουσαν οἰκονομικῶς καὶ καλλίτερον προσφερουμένην τουριστικῶς τοποθεσίαν. Πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην ἐτάχθησαν ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἔργων καὶ ὁ κ. Νομομηχανικός, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι καὶ τὴν πλέον βαρύνουσαν γνώμην, καθ' ὅ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι. Ὑπὲρ τῆς προγιαλώσεως εἰς τὴν ἑτέραν τοποθεσίαν ἐτάχθη ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ ὑπάλληλος τουρισμοῦ.

Δὲν γεννᾶται καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ὑποδεικνυομένη τοποθεσία ἐκεῖθεν τοῦ ξενοδοχείου «Ἀκταῖον» καὶ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου πόλεως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ σοβαρῶς ἡ καταλληλοτέρα. Ὀρθοτέρα εἶναι ἡ ἄποψις νὰ προτιμηθῆ ὁ περὶ τὴν ἀποβάθραν καὶ το κατεδαφισθὲν τελωνεῖον χῶρος. Προσφέρεται καλλίτερον διὰ τὰς τουριστικὰς ἀνάγκας καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἀγορᾶς μας, ἡ ὁποία φθίνει.

Ἐν τούτοις θὰ ἠδύνατο νὰ μελετηθῆ καὶ ἡ περίπτωσις τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ περὶ τὸ Γυμνάσιον χώρου, κατεδαφιζομένου τοῦ Διδακτηρίου τούτου. Ἡ διαμόρφωσις ἐκτάσεως ἐκ δέκα στρεμμάτων, προβλεπομένων διὰ τάς ἀνάγκας τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ, θὰ εἶναι πολὺ μικροτέρα, διότι εὐχερῶς δι' ὀλίγων χρημάτων, ἐπιτυγχάνεται ἡ πρόσχωσις τοῦ τμήματος τούτου τῆς θαλάσσης. Ἡ τοποθεσία αὕτη εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τοῦ σχεδίου τῆς πόλεώς μας, ἐξελισσομένης πρὸς τὰ πλατάνια—Γυμναστηρίου. Γνώμας ἐκ καθήκοντος ἐκφράζομεν, διότι στερούμεθα τεχνικῶν καὶ εἰδικῶν γνώσεων διὰ νὰ διατυπώσωμεν ὑπεύθυνον γνώμην. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι γεγονὸς εἶναι τοῦτο: Ὅτι τὸ θέμα εἶναι πολὺ σοβαρὸν καὶ οἱαδήποτε ἀπόφασις πρέπει νὰ μελετηθῆ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, διότι ἡ Ἡγουμενίτσα ἀποτελεῖ κέντρον περισσότερον τοῦ μέλλοντος παρὰ τοῦ παρόντος. Καὶ πρέπει αἱ μελλοντικαὶ ἀνάγκαι τῆς πόλεως νὰ βαρύνουν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος. Ἡ καλαισθητικὴ ἄποψις δὲν πρέπει νὰ παροραθῆ. Θὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν ξένοι. Διὰ τοῦ λιμένος μας θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μέ τοὺς Ἕλληνες. Καὶ πρέπει ἡ πρώτη ἐντύπωσις νὰ εἶναι ἱκανοποιητική. Καὶ δὲν θὰ εἶναι, ἂν τοὺς ἀποβιβάσωμεν εἰς ἀπόκεντρα μέρη ποὺ θ' ἀντικρύσουν περιβόλια, χειμάρρους καὶ βάλτους.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Γ. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΠΕΖΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τόννοι γιὰ τὴν κατασκευὴ κιβωτίων συσκευασίας τῶν νωπῶν σταφυλῶν ποὺ προορίζονται γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν φθάνει τὰ 400 κιβώτια τὴν ὥραν.

7) Ἕνας ἀλευρόμυλος γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς περιωρισμένης παραγωγῆς τῶν σιτηρῶν τῶν συνεταίρων.

8) Ἰατρεῖον μὲ δυὸ μισθοδοτούμενους ἰατροὺς γιὰ δωρεὰν ἰατρικὴν περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν συνεταιρισμένων.

9) Γραφεῖα τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως, ποὺ θὰ τὰ ζήλευαν πολλὲς ὑπηρεσίες τῶν Ἀθηνῶν, ἐπανδρωμένα μὲ 14 ἀφοσιωμένους συνεταιρισμένους ὑπαλλήλους καὶ αἴθουσα ἀνάλογος καὶ εὐρύχωρος, γιὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ γιὰ τὶς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως.

10) Μπάρ, ποὺ λάμπει ἀπὸ καθαριότητα γιὰ τὴν ἄνετη παραμονὴ τοῦ προσωπικοῦ στὶς ὧρες τῆς ἀναπαύσεώς του καὶ γιὰ κάθε ξένο ἐπισκέπτη, μὲ τὸ ραδιόφωνο, τὸ ψυγεῖο του καὶ ἄλλα μέσα ἀνέσεως καὶ πολιτισμοῦ.

11) ΔΕΚΑ φορτηγὰ αὐτοκίνητα γιὰ τὶς μεταφορὲς τῶν προϊόντων ἀπὸ τὸ χωράφι εἰς τὰ κέντρα ἐπεξεργασίας των, καθὼς καὶ τῶν γεωργικῶν ἐφοδίων (λιπασμάτων, φαρμάκων καὶ ἄλλων εἰδῶν συσκευασίας) ἀπὸ τὴν πόλι εἰς τοὺς ἀγρούς.

12) Δυὸ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα γιὰ τὶς ἀνάγκες κινήσεως τῆς δ)σεως καὶ τῶν δυὸ ἰατρῶν τῆς Ἑνώσεως.

13) Ψυγεῖον ἠλεκτρικὸν γιὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἑκατοντάδων ἐργαζομένων εἰς τὴν συσκευασίαν τῶν σταφυλῶν προσωπικοῦ κατὰ τὴν θερινὴ περίοδον.

14) Ὑπὸ μελέτην: Πρότυπον ἐργοστάσιον ἐπεξεργασίας σταφίδος.

15) Γεωπόνος, μισθωτὸς τῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν καθοδήγησι τῶν συνεταιρισμένων παραγωγῶν. Τοῦτον ἀπέστειλεν ἡ Ἕνωσις, δαπάναις της εἰς τὸ πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, πρὸς εἰδίκευσιν εἰς τὴν Οἰνολογίαν, διὰ νὰ καλυφθῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μὲ τὴν ὀλιγωτέραν δαπάνην ἡ Ἕνωσις, μία ὀργανικὴ ἀνάγκη.

16) Ἀποθῆκαι ἀποθηκεύσεως γεωργικῶν ἐφοδίων χωρητικότητος 700-800 τόννων.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ὑλικὸς καὶ τεχνικὸς ὁπλισμὸς τῆς Ἑνώσεως Πεζῶν, ἀπόκτημα χρόνου μιᾶς 15ετίας, διότι τὰ ὑπόλοιπα 10 χρόνια ἀπὸ τῆς συστάσεώς της εἶναι πολέμου καὶ κατοχικά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ ἑπόμενο φύλλο.

«ΑΓΡ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»
Δεκέμβριος 1957.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Σκορπιώνας Ἡγουμενίτσας ἐκφράζω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ 189 τοπογραφικοῦ συνεργείου διανομῆς τῆς μουσαλμανικῆς περιουσίας τοῦ ἀγροκτήματος Σκορπιώνας καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ συνεργείου κ. Πίνδ. Σκουρογιάννην καὶ τὸν παρατηρητὴν κ. Σπηλιακόπουλον, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἀόκνου καὶ ἀμερολήπτου ἐργασίας των κατένειμαν τὴν περιουσίαν κατὰ τὸν καλύτερον καὶ δικαιότερον τρόπον, χωρὶς οὐδεὶς ἐκ τῶν δικαιωθέντων ν' ἀδικηθῆ.

Ὁ ἐκπρόσωπος
Κ. Θ. ΣΚΟΝΤΟΒΑΣ

Σκορπιώνα 4)1)58

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΤΩ ΝΟΜΩ

Διευθυντής: Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, Ἡγουμενίτσα

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Π. Κ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ, Ἀνδρονίκου 40, Ἰωάννινα.

ΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας κατεχωρήθη ὁ πίναξ τῶν διατεθεισῶν πιστώσεων δι' ἔργα ἀνασυγκροτήσεως μετὰ δυσμενῶν σχολίων καὶ ἐν ἀπουσίᾳ μας. Τὰ σχόλια προῆλθαν οὐχὶ ἐξ ἀντιπολιτευτικῆς διαθέσεως, ἡ ὁποία ἄλλως τε οὐδέποτε διακονήθηκε εἰς τὰς στήλας ταύτας ἀλλ' ἐνὸς ἀθροιστικοῦ λάθους, ἐφόσον ἐν τῷ δημοσιευθέντι πίνακι, εἰς τὴν ἄθροισιν ἀναβιβάζονται αἱ πιστώσει» εἰς 12.958000 ἐνῶ ἐκ τῶν κονδυλίων προκύπτει πίστωσις συνολικὴ 37.248.000. Πασιφανῶς, συνεπῶς καταφαίνεται ὅτι τὸν συνεργάτην μας πρὸς τὰ σχόλια τὸν ὁδήγησεν τὸ ἀθροιστικὸν λάθος, τοῦ ὁποίου καὶ ἔπεσε θῦμα.

Ἐπανορθοῦμεν τὸ ἀκούσιον σφάλμα ἐκ καθήκοντος ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος καὶ διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῆ ἡ ἀντίληψις ὅτι ἀσκοῦμε κακόπιστον ἔλεγχον. Γεγονὸς πάντος εἶναι ὅτι ὁ Νομὸς Πρεβέζης ἀδικεῖται πολὺ. 7.500.000 δὲν ἐπαρκοῦν.

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΜΑΣ

Ὑπὸ τῆς ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

μαθητρίας 8ης τάξεως Γυμνασίου Ἡγουμενίτσης

«Εἰς τοὺς γονεῖς μου ὀφείλω τὸ ζεῖν, εἰς δὲν τὸν διδάσκαλόν μου τὸ εὖ ζεῖν», συνήθιζε νὰ λέγη ὁ ἀρχαῖος κατακτητὴς τοῦ κόσμου Μ. Ἀλέξανδρος.

Ἀναμφισβήτητα σωστὸς ὁ ἰσχυρισμός του.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ διδασκάλου εἶναι μεγάλη καὶ ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τὰ φωτεινὰ πνεύματα τῆς ἀνθρωπότητος. «Ἡ Παιδεία εἶναι δεύτερος ἥλιος διὰ τοὺς ἀνθρώπους» εἶπεν ὁ Πλάτων.

Ὅταν, λοιπόν, οἱ διδάσκαλοι ἐπιτελοῦν τὸν προορισμόν τους, ὡς ἐργάται τῆς Παιδείας, ἀκτινοβολοῦν ὡς ἥλιος στὶς ψυχὲς τῶν μαθητῶν καὶ τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου.

Μιὰ τέτοια θέσι ἔχει καταλάβει στὶς ψυχὲς τῶν μαθητῶν του ὁ ἀπελθὼν τῆς ὑπηρεσίας Γυμνασιάρχης μας κ. Ἰω. Σουρβίνος.

Εἶχε ὅλην τὴν συναίσθησι τῆς ὑψηλῆς του ἀποστολῆς, τοῦ μεγάλου καὶ εὐγενοῦς καθήκοντος. Συνεδίαζε καλωσύνη καὶ αὐστηρότητα, ἀγάπη πρὸς ὅλους, τοὺς ἀδυνάτους καὶ ταπεινούς. Εἶχε ὀρθῶς κατανοήσει ὅτι εἰς τὰς χεῖρας τῶν διδασκάλων στηρίζεται ἡ διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος τῶν μαθητῶν. Διότι, ὅπως ὁ κεραμοποιός, ὅταν εἶναι ἁπαλὸς ὁ πηλός, δύναται νὰ τοῦ δώση ὁποιαδήποτε μορφὴ καὶ σχῆμα ἐπιθυμεῖ, ἔτσι καὶ ὁ διδάσκαλος παραλαμβάνει τὴν εὔπλαστη οὐσία τῶν μικρῶν παιδιῶν καὶ διαμορφώνει τὸν χαρακτῆρα τους. Τὸ φῶς τῆς μαθήσεως δὲν θὰ κατηύθυνε τὰ νεανικὰ βήματα τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πρόοδον, τὸν πνευματικὸν καὶ ὑλικὸν πολιτισμόν, ἐὰν δὲν εἶχε ἀναλάβει τὸ δύσκολον ἔργον τῆς μορφώσεως ὁ φωτισμένος ἐκπαιδευτικός, ὁ ὁποῖος, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι νοιώθουν χαρὰ ὅταν φωτίζουν τὰ σκοτεινὰ σπήλαια τῆς ἀγνοίας τῶν συνανθρώπων των, μικρῶν ἢ μεγάλων. «Ὅπου ἀνοίγει ἕνα σχολεῖο κλείνει μιὰ φυλακὴ» ἔλεγεν ὁ διδάσκαλος τοῦ Κοινωνικοῦ Εὐαγγελίου Βίκτωρ Οὐγκώ.

Δὲν ἦτο μόνον ἡ μόρφωσις ποὺ προσπαθοῦσε νὰ δώση εἰς τὰ πνευματικά του τέκνα ὁ σεβασμός μας Γυμνασιάρχης κ. Σουρβίνος. Ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐνσταλάξη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν του τὴν χριστιανικὴ ἀγάπη, τὴν ἀρετή, τὴν φιλανθρωπία, τὴν ἀλληλεγγύην, τὰ λαμπρὰ καὶ ἔξοχα ἀνθρώπινα συναισθήματα, τὰ ὁποῖα ἐκδηλώνει καὶ ἀσκεῖ ἕνα πρόσωπον πρὸς ἄλλο, ἀνεξαρτήτως συγγενείς, θρησκείας, φυλῆς καὶ ἐθνικότητος μὲ σκοπὸν νὰ δώση εἰς αὐτὰ ἐκ τῶν ἰδίων του πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀποθεμάτων ποσοστὸν ἄνευ ἰδιοτελείας ἢ ἀνταποδόσεως. Καὶ ὅταν αὐτὸ γίνεται τότε καὶ μόνον ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία θὰ φθάση εἰς τὸν ὕψιστον ἠθικὸν περιορισμόν της.

Ἡ ἐπὶ τοιούτων βάσεων διδασκαλία τοῦ ἐξόχου μας διδασκάλου ἔχει ὁμιλήσει καὶ ἔχει διεισδύσει βαθειὰ εἰς τὴν ψυχή μας καὶ τὰ λόγια ποὺ ἀντηχοῦν στὰ αὐτιά μας, ὡς ἦχοι γλυκειᾶς μουσικῆς καὶ θὰ μᾶς καθοδηγοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐξέλιξίν μας.

Ἀπροσδόκητος ὅμως εἴδησις ὅτι ὁ καλός μας Γυμνασιάρχης ἀπέρχεται στὸν ἰδιωτικὸν βίον μετὰ μιὰ λαμπρὴ σταδιοδρομία 40 ἐτῶν, μᾶς ἐλύπησε βαθύτατα. Ἔκλεισε τὴν γόνιμον ἐκπαιδευτικήν του δρᾶσιν μὲ μιὰ ὡραίαν ἀποχαιρετιστήριον τελετὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι καὶ οἱ καθηγηταί μας, ποὺ κι' αὐτοὶ πονοῦσαν ἐξ ἴσου μὲ ἡμᾶς, παρηκολούθησαν τὴν Θείαν Λειτουργίαν μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Γυμνασιάρχης μας μᾶς ἔκαμε τὴν τελευταίαν ἀποχαιρετιστήριον ὁμιλίαν, γεμάτη ἀπὸ παραινέσεις καὶ πατρικὲς συμβουλές. Ὡμιλοῦσε συγκεκινημένος, μὲ τὴν κρυστάλλινη φωνή του, γιατὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης θὰ ἀπεχωρίζετο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του. Τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κορίτσια τοῦ σχολείου ξέσπασαν στὰ δάκρυα.

Δάκρυα λύπης γιὰ τὸν ἀποχωρισμὸ καὶ δάκρυα χαρᾶς γιατὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῶν πνευματικῶν, ψυχικῶν καὶ ἠθικῶν του ἐφοδίων, ἐνεστάλαξε εἰς τὶς ψυχές μας τὸ ἀναγκαῖον ποσοστόν, ποὺ θὰ μᾶς χρησιμεύση διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν μας, εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ θὰ μᾶς κάμη νὰ ἐνθυμούμεθα εἰς ὅλην μας τὴν ζωὴν τὸν καλόν μας Γυμνασιάρχην καὶ πνευματικόν μας πατέρα. Καὶ ὑποσχόμεθα νὰ τηρήσωμεν εὐλαβῶς καὶ τὰς τελευταίας του συμβουλάς. Ἡ εἰκών του δὲν θὰ σβύση ἀπὸ τὶς ψυχές μας. Καὶ διάτορος εἶναι ἡ εὐχὴ ὅλων μας διὰ τὴν ὑγείαν καὶ χαρὰν του εἰς τὴν θαλπωρὴ τῆς οἰκογενείας του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ἐστεγασμένοι εἰς οἰκήματα τοῦ Δομοσίου καὶ μὴ ἐξοφλήσαντες εἰσέτι τὸ κατὰ μῆνα ἐλάχιστον καθορισθὲν μίσθωμα τοῦ λήξαντος ἔτους 1957 καὶ προγενεστέρων ἐτῶν παρακαλοῦνται καὶ αὖθις ὅπως σπεύσωσι καὶ καταβάλωσι ταῦτα εἰς τὸν ἐντεταλμένον ὑπάλληλον τοῦ Κέντρου Προνοίας κ. Εὐσταθίου μέχρι καὶ τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1958· ἄλλως παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας διαταχθήσεται ἡ διὰ βίας ἔξωσις τούτων καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων διὰ τῶν νομίμων ἀναγκαστικῶν μέσων συνωδὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεων τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 1958.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Στεγάσεως.
(Σπ. Καλλιαρέκος Πρωτοδίκης)